

1 וְטוֹזָה עַל יְרִיכוֹ חוּט שֶׁל תְּבִלַּת לְצִיצִיתוֹ, אֲךָ לֹא יטוּה כְּדָרְכוּ בֵּין
2 אֲצַבְעוֹתָיו אוֹ בַּפֶּלֶךְ, שֶׁאֵף לְצוּרֶךְ מִצוּה הַתִּירוֹ רַק בְּשִׁינוּי.

גמרא

3 מחלוקת בענין עשיית תפילין ומזוזות וציצית: תנו רבנן בברייתא,
4 פותב אדם במועד תפילין ומזוזות לעצמו, וטוזה על יריכו תבילת
5 לציציתו. ולאחרים מותר לעשות כן רק בטובה ולא תמורת שכר,
6 דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, הרוצה לעשותם לאחרים מערים
7 ומוכר את המזוזות והתפילין שלו לאחרים, וכיון שנמצא שאין לו
8 תפילין ומזוזות חוזר וכותב לעצמו, שלצורך מצוה הותרה
9 הערמה, אך לא יכתוב מתחילה לאחרים אף בחינם. רבי יוסי
10 אומר, פותב ומוכר לאחרים במועד פירכבו בלא הערמה כדי
11 פירכבו בהרווחה, ואף כשיש לו מה לאכול.
12 אורי (הורה) ליה רב לרב תנאל, ואמרי לה שהורה רבה בר בר
13 חנה לרב תנאל, הלכה כרבי יוסי שפותב ומוכר פירכבו כדי
14 פירכבו.

15 שנינו במשנה: וטוזה על יריכו תבילת לציציתו. הגמרא מביאה
16 מחלוקת תנאים בדין זה: תנו רבנן בברייתא, טוזה אדם על יריכו
17 תבילת לציציתו במועד, אבל לא טוזה פאגן שקושרים בקצה
18 התחתון של החוט ומשמש כפלך, שמסבבים אותו ומתגלגל החוט
19 היטב ונטוה יפה, דברי רבי אליעזר. וחקמים אומרים טוזה אף פאגן.
20 כך הביא תנא קמא את מחלוקת רבי אליעזר וחקמים. רבי יהודה
21 אומר משמו של רבי אליעזר, טוזה אף פאגן, אבל לא פפלה שהוא
22 כדרכו בחול. וחקמים אומרים לשיטת רבי יהודה, טוזה לצורך
23 מצוה בין פאגן ובין פפלה.
24 אמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי
25 יוחנן, ההלכה לענין טוית ציצית במועד, כחקמים לשיטת רבי
26 יהודה שטוה בין פאגן ובין פפלה. והלכה לענין כתיבת תפילין
27 ומזוזות במועד, כרבי יוסי בברייתא לעיל שפותב פירכבו בלא
28 הערמה ומוכר כדי פירכבו.

משנה

30 המשנה מבארת דיני אבל שאירעה אבילותו בערב הרגל: הקובר
31 את מתו ונהג באבילות שלשה ימים קודם לרגל, פפלה הימנו על
32 ידי הרגל גורת שבעה, ואינו צריך לנהוג בדיני שבעת ימי אבילות
33 אף לאחר הרגל. ואם קבר מתו שמונה ימים קודם לרגל, היות
34 והחל לנהוג יום אחד בדיני אבילות שלשים, פפלו הימנו גורת
35 שלשים, ואינו צריך לנהוג בדיניהם יותר אף לאחר הרגל. והטעם
36 שלא אמרו כך בשבת אלא ברגלים בלבד, מפני שאמרו חכמים,
37

38 ששבת שבתוך שבעת או שלשים ימי האבילות עולה למנין הימים
39 ואינה מפסקת את ימי האבילות, שהרי נוהגים בה אבילות בדברים
40 שבצינעא (לקמן כד.), וממשיך לנהוג באבילות אחר השבת, ואילו
41 רגלים שבתוך ימי האבילות מפסיקין ומבטלים דיני שבעה
42 ושלשים, ואין עולין לימי השבעה, שהרי אין נוהגים בהם אבילות
43 כלל, ואם נקבר המת בתוך המועד, שאז אין הרגל מבטל את
44 השבעה שעדיין לא החלו, מונה את השבעה לאחר המועד.

45 מחלוקת מה הם המועדים המפסיקים את האבילות: רבי אליעזר
46 אומר, משחרב בית המקדש עצרת (חג השבועות) דינה כששבת
47 שעולה ואינה מפסקת, כיון שבטלה עבודת הקרבנות, ואין
48 תשלומים לעצרת, ונוהגת רק יום אחד. רבן גמליאל אומר, אף
49 ראש השנה ויום הכפורים שנוהגים יום אחד בלבד, דינם כרגלים
50 שמפסיקים את האבילות, ואינם עולים למנין שבעה, וכל שכן
51 עצרת אף בזמן הזה. וחקמים אומרים לא פירכבו זה ולא פירכבו זה
52 – לא כרבי אליעזר ולא כרבן גמליאל, אלא עצרת שבזמן המקדש
53 היתה נמשכת שבעה ימים לתשלומי קרבנות כשאר הרגלים, דינה
54 כרגלים שמפסיקים את האבילות, ואילו ראש השנה ויום הכפורים
55 שמעיקר הדין נוהגים רק יום אחד, דינם כששבת שעולה ואינה
56 מפסקת.

גמרא

57 הגבלה לדין המבואר במשנה שהקובר מתו שמונה ימים קודם
58 הרגל בטלה ממנו גורת שלשים: אמר רב, אמנם גורת שלשים
59 פפלו, כלומר שתקנו חכמים שאינו צריך לנהוג בפועל דיני
60 אבילות בשאר שלשים יום שאחר הרגל, אך שלשים ימים עצמם
61 לא פפלו, כלומר שדין אבילות שלשים לא בטל בימים שאחר
62 הרגל, אלא הם תלויים ועומדים, ואדם שאינו בכלל ההיתר
63 האמור כפי שיתבאר להלן בסמוך, צריך לנהוג בהם דיני אבילות
64 לאחר הרגל. וכן אמר רב הונא, גורת פפלו, ימים לא פפלו. ורב
65 ששבת אמר, אפילו ימים נמי פפלו, שאין בשאר הימים דין אבילות
66 שלשים כלל בכל אופן שהוא.

67 מבררת הגמרא: מאי טעמא – לאיזה ענין בדיני אבילות אמר רב
68 שימים לא פפלו. משיבה הגמרא: שאם לא גילה בערב הרגל לכבוד
69 הרגל, אסור לו לגלח אחר הרגל בכל שלשים יום שיש לו
70 להשלימם אחריו, שטעם התקנה לבטל אבילות שלשים מפני
71 הרגל, כדי שלא יבנס לרגל כשהוא מנוול, וכיון שלא חשש לכך
72 ולא גילח קודם המועד, ובמועד עצמו הרי אסור בגילוח, לכן לא
73 בטלה האבילות ממנו וצריך להשלימה.
74

אגרות קודש

בי"ה, כ"ו טבת, תשי"ג

ברוקלין.

הנהלת ישיבת תורת אמת, ד' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בתודה הנני מאשר בזה קבלת מכתבם מי"ח טבת עם התמונה, ות"ח ת"ח על תשורתם זו,
ויה"ר מהשי"ת אשר בקרוב ממש אקבל ג"כ תמונת כל התלמידים בפנימיותם והיינו ידיעותיהם
בנגלה ובדאי"ח והנהגתם ביראת שמים לא רק פרומקייט דנה"י וחגי"ת אלא גם פרומקייט דחב"ד.

בברכת הצלחה בעבודתם בקדש.

53 השמחה בחנוכת המשכן, ומשמע ששאר אבלים אסורים בגילוח,
 54 וקתיב הַתָּם בְּנִזִיר (במדבר ו ה) 'גַּדְל פָּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ, ולמדים מִה לְחַלֵּן
 55 נזיר אסור בגילוח שְׁלֹשִׁים יוֹם כפי שיתבאר, אָף כָּאֵן בִּאֲבָל אסור
 56 בגילוח שְׁלֹשִׁים יוֹם.
 57 שואלת הגמרא: וְהָתָם בְּנִזִיר מְגַלֵּן שֵׁאֲסוּר בְּגִילוּחַ שְׁלֹשִׁים יוֹם.
 58 משיבה הגמרא: אָמַר רַב מִתְּנָה, סָתָם מִקְבֵּל עֲלֵינוּ נְזִירוֹת וְלֹא פִירֵשׁ
 59 לְכַמְהָ זְמַן, חַיִּיב לְנַהֲגוּ בְּנִזְרוּת שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאֲסוּר בְּהֵם בְּגִילוּחַ
 60 שֶׁהוּא אֶחָד מֵאִיסוּרֵי הַנִּזְיֵר. שואלת הגמרא: מֵאֵי מַעֲמָא שְׂתָתִם
 61 נִזְרוּת שְׁלֹשִׁים יוֹם. משיבה הגמרא: אָמַר קְרָא בְּנִזִיר (שם) 'קָרַשׁ
 62 יָהִי, וְיָהִי' בְּגִימְטְרֵיָא תְּלָתִין [שְׁלֹשִׁים] הָיוּ, וְהֵינּוּ שֶׁהַמְקַבֵּל
 63 עֲלֵיו נִזְרוּת בְּסָתָם הָרִי הוּא קְרוּשׁ בְּנִזְרוּתוֹ שְׁלֹשִׁים יוֹם, אֲלֵא אִם
 64 פִירֵשׁ זְמַן בְּקַבְלַת הַנִּזְרוּת.
 65 הַגְמָרָא חוֹזֵר לְדִינֵי אֲבִילוֹת שֶׁבְּעֵרַב הָרַגְל: אָמַר רַב הוֹנָא בְּרִיה
 66 דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ, הַכֹּל מוֹדִין, וְאִף אַבָּא שְׂאוּל הַסּוֹבֵר שְׂאוּמְרִים מִקְצַת
 67 הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ, כְּשֶׁחָל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי שָׁלוֹ – שֶׁל אֲבִילוֹתוֹ לְהִיזוֹת בְּעֵרַב
 68 הָרַגְל, שְׂאֲסוּר בְּרַחֲצָה עַד הָעֶרֶב, כִּזְבֹּה אֵין אֲוֹמְרִים מִקְצַת הַיּוֹם
 69 כְּכוֹלוֹ, וְאִף שֶׁהָרַגְל מִבְּטֵל מִמֶּנּוּ דִינֵי שֶׁבַע, אֲסוּר בְּרַחֲצָה עַד
 70 כְּנִיסָתוֹ, שֶׁהָאֲבִילוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה יָמִים רֵאשׁוֹנִים חֲמוּרָה וִישׁ לְנַהֲגוּ
 71 אוֹתָהּ שְׁלֹשָׁה יָמִים שְׁלָמִים, וִירַחֵץ לְכַבּוֹד הָרַגְל לְבִלִּיל הַחֵג בְּצוֹנוֹ,
 72 אִו יִמְתִּין לְחוֹל הַמוּעֵד וִירַחֵץ בְּחַמִּים.
 73 פֶּסֶק הַהֲלָכָה בְּעֵנִין זֶה: אָמַר רַב נְחֻמֵּי בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ,
 74 אֲשַׁכְּחֵינְהוּ [מִצְאָתִין] לְרַב פֶּפְי וְלְרַב פֶּפְא וְלְרַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ
 75 בְּרַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ שְׂאֵין אֲוֹמְרִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל יָמֵי
 76 הָאֲבִילוֹת שֶׁמִּקְצָתוֹ כְּכוֹלוֹ.
 77 לְשׁוֹן אַחֲרָת בְּמֵאמְרֵי זֶה: אֵיפֹא דְאָמְרֵי, אָמַר רַב נְחֻמֵּי בְּרִיה דְּרַב
 78 יוֹסֵף, אֲשַׁכְּחֵינְהוּ לְרַב פֶּפְי וְלְרַב פֶּפְא וְלְרַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ
 79 דְּיָתְבֵי וְקָאמְרֵי, הַכֹּל מוֹדִים שְׂאֵם חָל שְׁלִישִׁי שָׁלוֹ לְהִיזוֹת עֵרַב הָרַגְל,
 80 שְׂאֲסוּר בְּרַחֲצָה עַד הָעֶרֶב. כְּלוּמַר שֶׁרַב פֶּפְי וְרַב פֶּפְא אֲמָרוּ הַמֵּאמֵר
 81 הַנּוֹזֵכַר בִּיחָד עִם רַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ.
 82 סִפֵּק בְּעֵנִין אֲבִילוֹת שְׁלֹשִׁים כְּשֶׁקֶבֶר בְּרַגְל: בְּעָא מִינְיָה אֲפִי (מֵרַבָּא)
 83 [מֵרַבָּח], קְבָרוֹ לְמַתּוֹ בְּרַגְל, שֶׁלֹּא מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ אֲבִילוֹת כֹּלֵל, כִּיּוֹן
 84 שֶׁלֹּא תַחֲחִיל לְנַהֲגוּ בַּהּ קוּדְם הָרַגְל, הָאֵם הָרַגְל עוֹלָה לוֹ לְמַנְיָן
 85 שְׁלֹשִׁים, וְכַגוּן אִם קֶבֶר מִתּוֹ בְּרֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח יִמְנָה לְאַחַר הָרַגְל רַק
 86 עוֹד עֲשֵׂרִים וְשֹׁלֶשָׁה יָמִים לְאֲבִילוֹת זֶה, אִו אֵין הָרַגְל עוֹלָה לוֹ לְמַנְיָן
 87 שְׁלֹשִׁים, וְיִמְנָה שְׁלֹשִׁים יוֹם אַחַר הָרַגְל. וּמִבְּאֵר אֲבִי אֵת סִפְקוֹ,
 88 שִׁיעֵלוּ יָמֵי הָרַגְל לְמַנְיָן שְׁבַע, לֹא קָמִיבְעֵיָא לִי – אֵינְנִי מִסְתַּפֵּק
 89 שְׂאֵינִם עוֹלִים, מִשּׁוּם דְּלֹא נְהָנָא מִצּוֹת שְׁבַע בְּרַגְל, שֶׁהָאֲבָל מוֹתֵר
 90 בּוּ בְּנֵעִילַת הַסְּנַדֵּל וְאֵינּוּ כּוֹפֵה הַמִּיטָה, וְאֵינּוּ נוֹהֵג שָׂר דִּינֵי
 91 הַשְּׁבַע, כִּי קָא מִיבְעֵיָא לִי – וְנִסְתַּפְקֵי רַק לְמַנְיָן שְׁלֹשִׁים, מִשּׁוּם
 92 דְּקָא נְהָנָא מִצּוֹת שְׁלֹשִׁים בְּרַגְל, שֶׁאֲסוּר בּוּ בְּגִילוּחַ וְגִיחוּץ, מֵאֵי –
 93 מִהַ דְּדִין כּוּזָה, הָאֵם מַחֲמַת כֵּן עוֹלִים יָמֵי הָרַגְל לְמַנְיָן שְׁלֹשִׁים. אָמַר
 94 לִיָּה רַבָּה לֵאבִי, הָרַגְל אֵינּוּ עוֹלָה לְמַנְיָן שְׁלֹשִׁים, וְצִרִיךְ לְמַנּוֹת
 95 אַחֲרָיו שְׁלֹשִׁים יוֹם.
 96 אֵי תִּיבִיָּה – הַקְּשָׁה אֲבִי לְרַבָּה, שֵׁנִינוּ בְּבִרְיֵיתָא, הַקּוֹבֵר אֵת מֵתוֹ שְׁנֵי
 97 יָמִים קוּדְם הָרַגְל, מוֹנֵה הַמַּשָּׁה יָמִים אַחַר הָרַגְל, שְׂאֵין הָרַגְל מִבְּטֵל
 98 אֲבִילוֹת שֶׁבַע, שֶׁהָרִי לֹא נַהֲגוּ קוּדְם הָרַגְל אֵת עֵיקַר הָאֲבִילוֹת
 99 שֶׁהֵיא שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְמִלְּאָבְתָּו שֶׁל הָאֲבָל נְעֻשִׂית בְּחַמְשָׁה יָמִים
 100 שְׂאֲחַר הָרַגְל עַל דְּיֵי אַחֲרִים, אִךְ הוּא וּבְנֵי בֵיתוֹ אֲסוּרִים בְּמִלְּאָכָה
 101 כֹּל הַשְּׁבַע, וְעֵבְרִין וְשִׁפְחוֹתָיו, אִף שֶׁנִּאֲסָרוּ בְּמִלְּאָכָה כְּבָנֵי בֵיתוֹ
 102 (מִמַּחֲוֹת פ"ה ה"א), עוֹשִׂים מִלְּאָכְתּוֹ בְּצִינְעָא בְּתוֹף בֵּיתוֹ. וְאֵין הַרְבֵּים
 103 מִתְּעַסְקוֹן עִמּוֹ לְנַחֲמוּ בְּחַמְשָׁה יָמִים שְׂאֲחַר הָרַגְל,

1 ראייה לדברי רב: וְהַתְּנִיא – וְכֵן שֵׁנִינוּ בְּבִרְיֵיתָא, הַקּוֹבֵר אֵת מֵתוֹ
 2 וְנַהֲגוּ בְּאֲבִילוֹת שְׁלֹשָׁה יָמִים קוּדְם לְרַגְל, בְּטֵלָה הֵימְנוּ גְזֵרַת שְׁבַע, וְנַהֲגוּ
 3 וְאֵינּוּ צִרִיךְ לְנַהֲגוּ אַחַר הָרַגְל בְּדִינֵי אֲבִילוֹת שֶׁבַע, אִךְ בְּדִינֵי
 4 אֲבִילוֹת שְׁלֹשִׁים חַיִּיב. וְהַקּוֹבֵר אֵת מֵתוֹ שְׂמוֹנֵה יָמִים קוּדְם לְרַגְל,
 5 שֶׁכֶּבֶר הַחַל לְנַהֲגוּ יוֹם אֶחָד בְּדִינֵי אֲבִילוֹת שְׁלֹשִׁים, בְּטֵלָה הֵימְנוּ
 6 גְזֵרַת שְׁלֹשִׁים, וּמְנַלְחָה בְּעֵרַב הָרַגְל. וְאֵם לֹא גִילַח בְּעֵרַב הָרַגְל, אָסוּר
 7 לוֹ לְגַלְחָה אַחַר הָרַגְל עַד סוֹף שְׁלֹשִׁים. אָמַר שְׂאוּל אֲוֹמֵר, אִף אִם לֹא
 8 גִילַח בְּעֵרַב הָרַגְל מוֹתֵר לְגַלְחָה אַחַר הָרַגְל מִיָּד, שְׁבַעשָׁם שְׂקִיּוֹם מִצּוֹת
 9 שְׁלֹשָׁה יָמֵי הָאֲבָל הָרֵאשׁוֹנִים קוּדְם הָרַגְל מִכְּפֻלַּת גְזֵרַת שְׁבַע, אִף
 10 שֶׁלֹּא רַחֵץ קוּדְם הָרַגְל וְאֵינּוּ חַיִּיב לְרַחֵץ בְּרַגְל עֲצֻמוֹ, כְּדֵי קִיּוֹם
 11 מִצּוֹת שְׁבַע קוּדְם הָרַגְל מִכְּפֻלַּת גְזֵרַת שְׁלֹשִׁים, וְאִף לְדִין גִּילוּחַ,
 12 שְׂמוֹתֵר גַּם אִם לֹא גִילַח קוּדְם הָרַגְל. וּמִבְּוֹאֵר מִדְּבַרֵי תְנַא קִמַּא
 13 שִׁישׁ חִילוּק לְעֵנִין בִּיטוּל שְׁלֹשִׁים אִם גִּילַח בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֵרַב הָרַגְל
 14 אִו לֹא.
 15 מִקְשָׁה הַגְמָרָא לֵאבָא שְׂאוּל: וְכִי מִצּוֹת שְׁבַע שֶׁנַּהֲגוּ הָאֲבָל מִבְּטֵלַת
 16 שְׁלֹשִׁים, וְהָאֵין שְׂמוֹנֵה תַנּוּן – וְהָרִי אֲנַחְנוּ שֵׁנִינוּ בְּמִשְׁנֵיתֵינוּ שֶׁרַק אִם
 17 נַהֲגוּ שְׂמוֹנֵה יָמֵי אֲבִילוֹת הָרַגְל מִבְּטֵל מִמֶּנּוּ גְזֵרַת שְׁלֹשִׁים, מִשּׁוּם
 18 שֶׁנַּהֲגוּ יוֹם אֶחָד דִּינֵי שְׁלֹשִׁים. מִתְרַצַּת הַגְמָרָא: קְסָבֵר אָמַר שְׂאוּל
 19 שְׂמִקְצַת הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ, וְכִשְׁנַהֲגוּ אֲבִילוֹת בְּמִקְצַת יוֹם שְׁבִיעִי נַחֲשָׁב
 20 שֶׁנַּהֲגוּ כְּכוֹלוֹ, וּבְאֵוֹתוֹ יוֹם מִתְחִיל לְמַנּוֹת שְׁלֹשִׁים, וְנִמְצָא שִׁיּוֹם
 21 שְׁבִיעִי עוֹלָה לוֹ לְכָאֵן וְלְכָאֵן – לְסִיּוּם מַנְיָן שֶׁבַע וְלַתְחִילַת מַנְיָן
 22 שְׁלֹשִׁים, וְהַתְחִיל לְמַנּוֹת שְׁלֹשִׁים קוּדְם הָרַגְל, וְהָרַגְל בֹּא וּמִבְּטֵלָם.
 23 הַגְמָרָא מִבְּאֵרַת הַהֲלָכָה כּוּזָה: אָמַר רַב הַסְּדָא אָמַר רַבִּינָא בְּרִ שְׂלֵיָא,
 24 הִלְכָה כְּאָמַר שְׂאוּל, בֵּין בְּכַךְ שֶׁהָרַגְל מִבְּטֵל אֲבִילוֹת שְׁלֹשִׁים לְגַמְרֵי
 25 אִף אִם לֹא גִילַח בְּעֵרַב הָרַגְל, וּבֵין בְּכַךְ שֶׁמִּקְצַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכוֹלוֹ
 26 וְעוֹלָה לְשֶׁבַע וְלְשֹׁלֶשָׁה יָמִים. וּמוֹדִים חֲכָמִים לְאָמַר שְׂאוּל כְּשֶׁחָל יוֹם
 27 הַשְּׁמִינִי שָׁלוֹ – שֶׁל יָמֵי אֲבִילוֹתוֹ, לְהִיזוֹת בְּשֶׁבַת שֶׁבַע הָרַגְל, שְׂאֵינּוּ
 28 יִכּוֹל לְגַלְחָה בּוּ, שְׂמוֹתֵר לוֹ לְגַלְחָה בְּעֵרַב שְׁבַת שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׁבִיעִי, כִּיּוֹן
 29 שְׂעִתִּידִים יָמֵי שְׁלֹשִׁים לְהַתְחִיל בְּשֶׁבַת קוּדְם הָרַגְל, וְהָרַגְל יִבְטֵלָם,
 30 וּבְאֵוֹן זֶה מוֹדִים חֲכָמִים שְׂאוּמְרִים מִקְצַת הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכוֹלוֹ
 31 וּמְגַלְחָה בּוּ מִפְּנֵי כְבוֹד הָרַגְל.
 32 מִבְּרַרַת הַגְמָרָא: כְּמֵאֵן אֲזֵלָא הָא – כְּשִׁיטַת אֵיזָה תְנַא נִאמְרָה
 33 הוֹרָאָה זֶו דְּאָמַר רַב עֲמֵרָם אָמַר רַב, אָבֵל, כִּיּוֹן שְׂעִמְדוֹ מִנְחָמִין
 34 מְאֲצֵלוּ וּפְסָקוּ מִלְּנַחֲמוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מוֹתֵר בְּרַחֲצָה, וְאֵינּוּ צִרִיךְ
 35 לְהַמְתִּין לְגַמְרֵי הַיּוֹם. מְשִׁיבָה הַגְמָרָא: כְּמֵאֵן, כְּאָמַר שְׂאוּל שֶׁסּוֹבֵר
 36 שֶׁמִּקְצַת הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ, וְלִכְּן אִף כְּשֶׁעֲבַר מִקְצַת מִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחֲשָׁב
 37 שֶׁעֲבַר כּוֹלוֹ וְנִסְתִּימָה אֲבִילוֹת שֶׁבַע.
 38 הַגְמָרָא מְבִיאָה מַחְלוּקַת כְּמִי הַהֲלָכָה: אָמַר אֲפִי, הִלְכָה כְּאָמַר
 39 שְׂאוּל בְּיוֹם שְׁבַע [הַשְּׁבִיעִי] שְׂאוּמְרִים בּוּ מִקְצַת הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ,
 40 וְכִשְׁעֲבַר מִקְצַתוֹ נִסְתִּימָה דִּינֵי שֶׁבַע, וּמוֹדִים חֲכָמִים לְאָמַר שְׂאוּל
 41 בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים, דְּאָמְרִינֵן בּוּ מִקְצַת הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ, וְכִשְׁעֲבַר מִקְצַתוֹ
 42 נִסְתִּימָה דִּינֵי שְׁלֹשִׁים. וְרַבָּא אָמַר, הִלְכָה כְּאָמַר שְׂאוּל רַק בְּיוֹם
 43 שְׁלֹשִׁים, שְׂבוּ אֲוֹמְרִים מִקְצַת הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ, וְאֵין הִלְכָה כְּאָמַר שְׂאוּל
 44 בְּיוֹם שְׁבַע, שְׂבוּ אֵין אֲוֹמְרִים מִקְצַתוֹ כְּכוֹלוֹ, וְנַהֲגוּ בְּדִינֵי שֶׁבַע עַד
 45 סוֹף הַיּוֹם כְּחַכְמִים. וְנִתְרַדְעֵי אָמְרֵי, הִלְכָה כְּאָמַר שְׂאוּל שֶׁמִּקְצַת
 46 הַיּוֹם כְּכוֹלוֹ כּוּזָה – בֵּין בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וּבֵין בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים, דְּאָמַר
 47 שְׂמוּאֵל, הִלְכָה כְּדְבַרֵי הַמִּיקָל כְּאָבֵל, וְכֵאֵן אֲבָא שְׂאוּל הוּא הַמִּיקָל.
 48 הַגְמָרָא מִבְּרַרַת מִקּוֹר אֵיסוּר גִּילוּחַ לֵאבָל. שְׂוֹאֵלַת הַגְמָרָא: שְׁלֹשִׁים
 49 יוֹם שֶׁנִּאֲסָר בְּהֵם הָאֲבָל לְגַלְחָה שְׂעֵרוֹ מְגַלְיָן. מְשִׁיבָה הַגְמָרָא: לִיָּף
 50 בְּגִזְרָה שׁוֹה 'פָּרַע' 'פָּרַע' מְנִינָה, כְּתִיב הַכָּא לְאַחַר מִיתַת נֹדָב
 51 וְאֲבִיהוּא (וִיקָרָא י) 'וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהָרֹן וְלֵאלֶעָזָר וְלֵאִיתָמָר בְּנֵי
 52 רְאִשִׁיכֶם אֵל תְּפָרְעוּ, כְּלוּמַר שֶׁנִּאֲסָרוּ לְגַדֵּל שַׁעַר שֶׁלֹּא לְהַשְׁבִּית